

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ:

# «Η ομογένεια πάντα αποτελεί το εξιδανικευμένο κομμάτι του Ελληνισμού»



Ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος σε συναυλία.



Συνέντευξη-φωτό: Γιάννης Κορομβόκης



Ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος, κορυφαίος Έλληνας συνθέτης, πιανίστας και αρχιμουσικός.

**Ο** Βασίλης Τσαμπρόπουλος είναι κορυφαίος Έλληνας συνθέτης, πιανίστας και αρχιμουσικός. Ένας άριστος γιευτής των πλήκτρων με σπουδαίες διεθνείς διακρίσεις και βραβεύσεις. Έχει συνεργαστεί με τις μεγαλύτερες ορχήστρες της Ευρώπης και της Αμερικής ενώ είναι ιδρυτής και διευθυντής της Μπροπολιτικής Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών. Ανήκει στην ελίτ των κορυφαίων σολίστ πιάνου παγκοσμίως. Σε ηλικία δεκαπέντε [15] ετών είχε αποκτήσει πτυχίο καθηγητού πιάνου και οι ειδήμονες τον χαρακτήρισαν ως παιδί θαύμα.

Βραβεία, διακρίσεις, περγαμνές αναρίθμητες σε μεγάλους διεθνείς διαγωνισμούς και οι κριτικοί τον έχουν αναγνωρίσει ως γνήσιο αλλά και ανανεωτικό ερμηνευτή της ρομαντικής μουσικής ενώ χαρακτηρίζεται διεθνώς ως ένας από τους κορυφαίους Ευρωπαίους πιανίστες της γενιάς του.

Το εύρος του ρεπερτορίου του ξεπερνά τα εκατό [100] έργα και ως κεντρικό άξονα αποτελούν τα έργα του Μπετόβεν, του Μότσαρτ, του Σοπέν, του Μπαχ και συνθέσεις της Ρωσικής σχολής, Ραχ-μάνινοφ, του Προκόβιεφ και Σκριαμπίν.

Οι Times της Νέας Υόρκης σε άρθρο τους τον χαρακτηρίζουν ως έναν μάγο και έναν σπάνιο μουσικό που ακροβατεί στην κλασική και στην τζαζ ενώ η Le Monde έγραψε ότι ο ήχος του είναι ευαίσθητος και οι φράσεις αέρινες με φινέτσα, δεν επιδιώκει τον εντυπωσιασμό και ερμηνεύει τα πιο δεξιοτεχνικά περάσματα χωρίς καμία προσπάθεια. Συνεργάζεται δισκογραφικά με την κορυφαία εταιρεία παγκοσμίως ECM.

Συνάντησα τον κύριο Τσαμπρόπουλο στο πρόσφατο ταξίδι στην Ελλάδα σε μία εκδήλωση του ιερού ναού Αγίου Αθανασίου Χαλανδρίου και συνομίλησα μαζί του. Αποτελεί κατά την ταπεινή μου άποψη μία προσωπικότητα με βαθιά πνευματική μόρφωση, λόγια συγκρότηση, τεκμηριωμένη σκέψη, μεγάλο εύρος διανοήσης και με ιδιότητες απλότητας, προσήνειας και έμφυτης ευγένειας.

1. Σκεφτήκατε σε κάποια φάση στη νεότητά σας ότι μπορεί να ασχοληθείτε με κάτι άλλο εκτός από την κλασική μουσική και ποια στήριξη είχατε από τους οικείους σας;

Η μουσική ήρθε χωρίς να το καταλάβω στη ζωή μου. Δεν υπήρξε νοητική πρόσληψη της έννοιας της μουσικής, ούτε θα μπορούσα φυσικά να κατανοήσω το "τι εστί" η μουσική τέχνη στην παιδική ηλικία των πέντε ετών. Βίωσα απρόσμενα και χωρίς προσπάθεια την αίσθηση και την παρουσία του μουσικού λόγου, πριν ορίσω τη λογική, πριν αποκτήσω αυτοσυνειδησία. Η αυτοσυνειδησία και ο λόγος είναι συνάλληλες έννοιες, οι οποίες γεννούν την ικανότητα κάθε ανθρώπου να συνάψει σχέση με τον Θεό, με τον άνθρωπο, με τις ιδέες. Στην παιδικότητα βρίσκεται η αμεριμνησία, η εγγενής εκείνη άγνοια, η οποία αποτελεί την αποπλιστική ιδιότητα της αποκωδικοποίησης της τέχνης, ως αντικείμενο της γνώσης, ώστε ο μικρός εκκολαπτόμενος άνθρωπος να μπορεί να εισχωρήσει στα άδυτα του κόσμου της τέχνης, χωρίς να κινδυνεύει να αποπροσανατολιστεί. Δεν γνώρισα ιδιαίτερη υποστήριξη από το οικογενειακό μου περιβάλλον. Δεν είχα αυτό που θα λέγαμε υποστηρικτικούς γονείς που έδρασαν υπερπροστατευτικά, καθοδηγώντας και προβάλλοντας το ταλαντούχο παιδί τους ως εξαιρεση. Κύλησαν όλα από μόνα τους με δυσκολίες, μα με σταθερά βήματα. Γι' αυτό ίσως, από μικρό παιδί, ένιωθα ότι η αλήθεια της μουσικής τέχνης δεν κρύβεται στην ομορφιά της, στη σαγήνη, μα στη δυσκολία της, στον πόνο της. Ο

δρόμος της ανυπόκριτης τέχνης είναι στενός και ανηφορικός.

2. Γιατί η κλασική μουσική, την οποία απευθύνετε με τόσο γλυκό τρόπο στις ψυχές των ανθρώπων, είναι περιορισμένης απήχησης;

Την κλασική μουσική δεν την χαρακτηρίζει γλυκύτητα, ούτε κανένα εκ προοιμίου περιγραφόμενο συναίσθημα αβροφροσύνης. Δεν είναι η μουσική των καλών τρόπων. Κάθε έργο είναι αποτύπωση έμπνευσης, για την οποία πολλές φορές η αιτία της γέννησής της δεν γίνεται κατανοητή, ούτε αποκωδικοποιείται από τον συνθέτη. Το νόημα του έργου δεν είναι σίγουρο ότι προϋπάρχει, ότι υφίσταται πριν τη γέννηση του. Η ομορφιά της κλασικής μουσικής, της σοβαρής καλύτερα μουσικής -γιατί η έννοια του κλασικισμού αντιστοιχεί σε περίοδο- είναι το γεγονός πως, στην ιδανική της μορφή ανήκει στο χώρο των ιδεών και όχι στην συναισθηματική σφαίρα των ψυχικών αποχρώσεων που οδηγεί τον άνθρωπο να νιώθει απλώς καλά ή άσχημα. Γι' αυτό το λόγο δεν αποτελεί διασκέδαση, δεν είναι ένας τρόπος να περνά κανείς όμορφα ή να ξεκουράζεται ακούγοντας Μπετόβεν ή Τσαϊκόφσκι. Αν κάποιος ακούγοντας μια συμφωνία Μπετόβεν απλώς χαλαρώνει και ξεκουράζεται, φοβάμαι πως κάτι σημαντικό δεν έχει καταλάβει σε σχέση με αυτό που ακούει. Η κλασική μουσική δεν είναι περιορισμένης απήχησης. Εξαρτάται πώς προσμετράται ο όρος απήχηση, ποιο είναι το κριτήριο και ο χώρος που αναδεικνύει τη

μη απήχηση της κλασικής μουσικής. Για παράδειγμα, εάν θα γινόταν μια έρευνα για τον Μπαχ σε ένα γήπεδο ποδοσφαίρου, κατά τη διάρκεια ενός ποδοσφαιρικού αγώνα πιθανώς ελάχιστοι θα γνώριζαν τον μεγάλο μουσικό δημιουργό του



Ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος με τον Γιάννη Κορομβόκη σε πρόσφατη συνάντησή τους στην Αθήνα.